

qui nescio quam, simplicem carnem in gingiuis ac pene collocant. Haudquaquam enim ex penderunt innumeras nervorum fibras, & capillorum modo tenues uenas, hanc substantiam intercurrentes, illamque nec colore, uel substantia, nec æqualitate continuitate uel etiam musculorum carnem (quæ alioquin tot fibris implicatur) referre. Natura huiusmodi substantiæ, quam nisi duriusculæ conglobatæque pinguedini ad amissimam assimilaueris, tanquam stratum aliquod, aut terram præparauit, cui apte infiniti nervulorum surculi implantentur, quos ob exquisitum tactus sensum, à maioribus nervorum propaginibus, internam manus sedem aduentibus diffundi undique oportuit. Cæterum, etsi hæc pinguedo durior admodum que neruca sit, nihilominus in rerum substantia mollis est, ac proinde occurrentibus cedit, et ad aliud quippiam, neque id minimum, digitis conducit. Media enim inter digitum flectentes tendines, & dura, quæ apprehendimus, corpora reponitur, & aptissime tendines, ne aut premanantur, aut contendantur, munit, unde etiam merito huius substantiæ quàm plurimum in ferna pedis cuti subiicitur, præterea ossium rectitudinem tunc corrigit, quando in circulum manus quippiam est comprehensura. Ac proinde externæ digitorum regioni hanc rerum Opifex minimè communicauit, ut quæ ibidem inutile pondus digitis inferret, quum hæc ergo, neque illo absolutissimo indigeat tactus sensu, neque quicquam in obliquum apprehendat, neque toties subulas scalpellæ, & id genus artium instrumenta propellat. Quinetiam in interna manus sede, ipsis quidem articulis minimum, in partibus uero inter articulos medijs, plurimum huiusmodi substantiæ industrius rerum Conditor produxit. Haudquaquam enim ossium sedes, quibus illa inuicem coarticulantur, huiusmodi substantia indiguit, quæ flecti debeat, & substantia ea, præterquam quod nihil commodi præstaret, obstaculo motui fieret, tum grauius ut superfluum, tum etiam articuli spaciū excludens occupansque, etiam prohibens, quo minùs articuli in acutos angulos flecti possent. Lateribus autem digitorum tantum eius substantiæ adnuit, quantum medias ibidem regiones, quæ uacue mansissent, replere potuit, quo et inde manus, non solum ut diuisum in multas partes organum, sed etiam uelut uariè diuisum suo munere fungi ualerent. Adductis enim inuicem digitis, ita eorum media regio ab hac substantia oppleretur, ut si quid etiam liquidum manu supina continere libuerit, id non elabatur. Postremo huius substantiæ beneficio extrema manus, illa mollit, subigit, & terit, quæ medio criter mollia, molientibus & terentibus organis indigent, qualia per omnes artes sunt plurima. Quantum uero huiusmodi substantia ad corpora summis digitis apprehendenda auxiliij præstet, nemini non perspicissimum est, quem minimè latet, si ossium finibus nihil, quod cederet, appositum fuisset, ea facile debuisset rumpi, nec illis potuisse plurima corpora eleuari. quod modo huius substantiæ, & renitentium illi unguium opera obimus felicissime. Atque eiusmodi sunt huius substantiæ proprii usus, communis uero, quem cum carne adipemque parem exigit, is censetur, quo æstus tempore refrigerare, frigoris uero calefacere apta putatur.

DE MUSCULIS MANVS DIGITOS
mouentibus. Caput XLIII.

Digitum
motus.

SSIVM quinq; digitorum constructionem superiori Libro prosequentes, longè aliam articuli speciem in primis quinque digitorum internodijs, & in secundo pollicis haberi scripsimus, quàm in secundo & tertio quatuor digitorum, & tertio pollicis internodio. Hæc nanque internodia mutuo ea articuli specie ingrediuntur, quam *γινγλιον* Græci uocant. Superius enim os in sui sinum inferius excipit, ipsumque inferius in suis sinibus superioris ossis tubercula admittit. Vnde etiam simplicem tantum motum hæc internodia, seu articuli exigunt, qui extensione & flexione nusquam ne tantillum quidem in latum declinantibus perficitur. At quatuor digitorum prima internodia in articulatione cum illis, quibus sustententur ossibus, coarctantur. Vnicus enim inferioris ossis sinus, unum caput superioris ossis excipit. quapropter etiam non simplici tantum motu, sed duplici aguntur, flexione nimirum extensioneque, & postea ad latera obliquo deductu inclinantur, seu ut semper loqui instituimus, ad hos illosue digitos adducuntur, uel abducuntur. Porro cuius perspicuum esse arbitror, nihil referre num flexionem & extensionem simul pro simplici motu, aut pro duplici, ut unus scilicet flexione, alter uero extensione perficiatur, enumerem, aut rursus motum, qui in latere sit, unius loco habeam, aut duorum motuum uice recenseam, ut scilicet unus in hoc, alter uero in oppositum latus perfici dicatur. Cæterum hos omnes digito-

digitorum ossium motus uiginti & octo musculis celebrari docebimus, à digito sermone inchoaturi, in quo musculi cuiusdam brachialis inserti necessarii quem quia cum digitorum musculis numerabimus, hoc Capite nouem & uiginti. Primi musculi principium teres, & statim ab exortu grande, ac ex ca-
stantia mixtum, ex interiori humeri tuberculo enascitur. non quidem ex f-
prominente tuberculi sede, sed ab interiori sub musculi ad summam manus
latum tendinem porrigentis, & duorum quos brachiale flectere audies, cap-
& sub illius ferè musculi origine, qui inter radium in primum agentes, sup-
bitur. quanquam potius ex anteriori sede & inferius illa origine, primus hic
scelus initium ducat. Musculus iste à crasso alioquin suo exortu latior effi-
sus ulnæ radiisque medium perreptans, perquam obscure ab ipsis principij sui
mit. Hinc exactè carnosus et teres, in amplitudinem tamè modicè depressus, a-
reptit. Antequam uero brachialis radicem contingat, notabili satis à brach-
ipius uenit in angustum magis coactus, in quatuor carnosas partes diuidi-
neruosiores angustioresque factæ, ilico in exactos tendines cessant. Hi examul-
communi membrana utcunque tenui & mucosa inuoluti, brachialis cum c-
ipsumque brachiale transcendunt, communi omnes ligamento in brachialis f-
autem ligamentum id ualidum, & transuersum, ex una brachialis parte in-
tum, anuliq; formam (quod ad eius cavitatem spectat) præcipue referens, &
lis sinus amplitudinem, quæ ex ipsa originem ducit, succingens. Simulatque
ligamentum id præterire, inuicem diducti, tres acutos & interuallis pares
gulos, & singuli unumquemque quatuor digitorum sibi præpositum ade-
digitorum ossis radici latiores membraneque facti inferuntur, toti ossis longi-
tati. Dum uero primum digitorum os perreptant, transuerso quoque &
dum ligamento obuoluuntur, quod ex uno ossis latere natum, alteri infer-
id ex tota internæ ossis sedis amplitudine enatum, canalem oblongum seu a-
quo primi musculi tendo una cum alio quem huic subijci dicemus, per c-
nem securissime deducitur, ac in sua sede à digito declinet, eleuetur uel, pulch-
ita tamen ut tendini liberum iter citra omnem connexum per ligamentum pa-
enim quæ primis digitorum ossibus porriguntur, neque transuersis ligame-
bus, uel quouis pacto adnexi hærent, sed ligamenta uelut per anulos sibi laxos
nimè impediti perreptant. Cæterum his primi musculi tendinibus ubi pri-
ossi incumbunt, & priusquam secundum conscenderunt (quanquam secus
fuit) peculiarerarumque ex abundantia id accidit, quod longa sectione diuisi,
stratum transmittant tendinem, de quo statim ac præsentis musculi functione
didero, sum pertractaturus. Functio autem ipsius est, secundum quatuor digi-
re, illud brachialis medio ubi inuicem adhuc ipsius colligantur tendines, qu-
ximè admouens. Et quemadmodum minimi digiti secundum os, cæteris di-
dis ossibus minus est, ita quoque & eius digiti tendo reliquis tribus gracilior
la musculi carnosæ pars parui digiti tendinem promens, cæteras gracilitate
cundus musculus primo subiectus ab interiori humeri tuberculo sub prim-
tij uix aliquam portionem assumit. Ex ulnæ enim anteriori processu, quo ill-
ticulatur, secundus hic musculus potissimum enascitur, idque præcipue ab eius
ce, quando quidem ipsius superior pars seu apex, illius musculi excipitur in-
ter cubitum flectentes est posterior. Secundus itaque musculus hinc prodi-
nosus & teres (nonnihil latus tamen, & ut primus modicè depressus) euadit
biti sedem comprehendens ulnæ adhuc adnascitur, à qua exortus sui robur ne
sede asciscit, qua ulnæ membraneo connectitur ligamento, inter radium &
biti ferè longitudine consistenti. Quando uero musculus parum ultra me-
gitudinem descendit, aliquanto angustior redditus, in quatuor carnosas p-
ter ac primus finditur. quæ ante brachiale in teretes cessant tendines, tanto pri-
dinibus spissiores, quantum secundi musculi moles primi magnitudinem sup-
nes communi membrana perquam mucosa, ac cæteris omnibus membran-
inuoluuntur, simulque coherentes, sub primi musculi tendinibus per trans-
brachialis sedis ligamentum, in manus uolam contendunt, in qua (quemac-
tendines) æquales angulos efficientes, mox inuicem dirimuntur, singuli ad
digitorum excurrentes. Quemadmodum autem per uniuersam cubiti longi-